NOC BEZ MENA

VANDA MESIARIKOVÁ

Výstavní soubor
4. ročník
2025 - 2026
konzultant
doc. MgA. Pavel Mára

V roce 1936 publikoval F. Scott Fitzgerald esej The Crack-Up, v níž popisuje stav vnitřního rozpadu, vyčerpání a ztráty stability. V jedné části píše: „In a real dark night of the soul it is always three o'clock in the morning, day after day." Tři hodiny ráno zde nejsou pouze konkrétním časem, ale místem psychického trvání — chvílí, která se opakuje a z níž není snadné vystoupit.

Noc bez jména odkazuje k přítmí, šeru a temnotě, zároveň však pojmenovává neurčitý meziprostor, v němž věci přestávají působit pevně a samozřejmě. Modrá barva se stává symbolem chladu, ticha a vnitřní nehybnosti. Obrazy se dotýkají okamžiku, kdy se vnitřní svět začíná pomalu a nenápadně rozpadat — nikoli jako dramatická událost, ale jako prodloužený stav únavy, napětí a odcizení.

Úplněk, při němž se často nedá spát, proměňuje krajinu i interiér ve zvláštní prostor mezi skutečností a snem. Objevují se fragmenty míst, světelné stopy, odrazy, prázdné prostory a detaily, které působí jako vizuální záznamy neurčitého vnitřního napětí.

Soubor tak zachycuje okamžik, v němž se noc nestává únikem, ale prostorem, kde se vnitřní napětí dále prohlubuje.